کد خبر: ۴۵۸۷۱۲
دوشنبه ۳ بهمن ۱۴۰۱ ۹:۳۱

با دیوار نوشته‌های سفارت انگلستان چه کنیم؟

همانطور که «بحق» انتظار داریم سفارت‌های ما در کشورهای خارجی از هر تعرضی مصون بمانند، مادامی که روابط دیپلماتیک جریان دارد، دیگر کشورها نیز انتظارات متقابلی دارند.

به گزارش سایت خبری پرسون، حمیدرضا بوستانی در یادداشتی نوشت: در روزهایی که دلار بازار آزاد در کانال چهل و چند هزار تومان طنّازی می‌کند، بیم آن می‌رود که برخی حرکات، شرایط را از چیزی که هست بدتر نماید.

چند ماه اخیر، در چند نوبت، شعارهایی علیه دولت انگلیس بر روی دیوار سفارت این کشور در خیابان فردوسی تهران نوشته شده است. نکته ماجرا آنجاست که در صورت تداوم این رفتارها، قطعامردم -مثل گذشته- بهای آن را خواهند پرداخت. مردمی که هزینه‌های ناشی از عدم توافق در مذاکرات هسته‌ای را با گوشت، پوست و خون خود می‌پردازند، شاید اکنون مجبور شوند هزینه مشابهی را نیز از این بابت متحمل شوند.

البته شاید بتوان پذیرفت که این افراد، ناشناس هستند اما تعلل مسئولین شهری در پاکسازی این نوشته‌ها را نمی‌توان اتفاقی دانست.

واکنش طرف انگلیسی به این اقدام در دو نوبت خبرساز شد. در مرحله اول، تصاویری منتشر شد که نشان می‌داد سفیر انگلیس شخصا در حال پاکسازی شعارها می‌باشد. در مرحله دوم، عکس یادگاری سفرای آلمان، فرانسه و انگلیس با این شعارها، رسانه‌ای گردید. این در حالی است که به نظر نمی‌رسد هدف از این دو اقدام فقط پاکسازی و ثبت یک عکس یادگاری ساده باشد. به قول پایگاه خبری اعتماد آنلاین، «همین تصاویر بعدها علیه ایرانیان در فضای مجازی بین‌الملل خواهد چرخید». آن‌ها می‌دانند از هر تهدید چگونه برای خود ایجاد فرصت کنند.

حتی اگر بپذیریم دولت انگلیس شیطنت‌های زیادی را علیه کشور ما تدارک دیده نیز این شعارنویسی‌ها دردی از ما دوا نمی‌کند. از هر منظر که بنگریم، این قبیل اقدامات نه تنها ضربه‌ای به منافع آن کشور نخواهد زد بلکه تأثیر فراوانی بر افزایش ریسک سیاسی و اقتصادی در کشور ما خواهد گذاشت. همانطور که در سال ۱۳۹۰ حمله به سفارت این کشور، فایده‌ای برای مردم نداشت و در ایجاد اجماع جهانی علیه کشور ما تاثیرگذار بود.

سال ۱۳۹۰ که سفارت انگلیس تعطیل و تصمیم بر کاهش روابط دیپلماتیک با بریتانیا اتخاذ شد هزینه‌های فراوانی بر مردم تحمیل شد. به دنبال مصوبه مجلس، در آذر آن سال، افرادی وارد سفارت انگلیس شدند، پرچم این کشور را آتش زدند. این حمله از سوی شورای امنیت سازمان ملل متحد محکوم شد. باراک اوباما، دیوید کامرون، اتحادیه اروپا، بان کی مون، دولت‌های چین، روسیه، کانادا، سوئد و دانمارک نیز در بیانیه‌هایی جداگانه این حرکت را محکوم کردند. دولت‌های آلمان، فرانسه، ایتالیا و هلند نیز سفیران خود را به منظور مشورت و برای ابراز همبستگی با دولت بریتانیا از تهران فراخواندند. وزیر امور خارجه ایتالیا نیز مدعی شد به دلیل کوتاهی ایران در تامین امنیت سفارت بریتانیا و به منظور تامین امنیت کارکنان سفارتش ممکن است سفارت خویش در تهران را تعطیل کند. فنلاند نیز سفیر ایران را احضار نمود.

در رویدادی مشابه، ۱۲ دیماه۱۳۹۴، در اعتراض به دولت انگلیس و عربستان سعودی به سفارت این کشور در تهران حمله شد. در نتیجه این اتفاق، بحرین اولین کشوری بود که به این اقدام واکنش نشان داد و از هیئت دیپلماتیک ایرانی خواست ظرف ۴۸ ساعت خاک آن کشور را ترک کند. سودان، سفیر و دیپلمات‌های ایرانی را از کشورش اخراج نمود و امارات، سطح روابطش با ایران را به کاردار تقلیل داد. این موارد، تنها تبعات این اتفاق نبود و آثار کاهش روابط دیپلماتیک هنوز هم ادامه دارد.

همانطور که «بحق» انتظار داریم سفارت‌های ما در کشورهای خارجی از هر تعرضی مصون بمانند، مادامی که روابط دیپلماتیک جریان دارد، دیگر کشورها نیز انتظارات متقابلی دارند. هر چقدر وزارت خارجه در قبال این اقدامات سیاست سکوت را در پیش گرفته، طرف انگلیسی با سیاست انگلیسی از این رفتارها بهره‌برداری می‌کند! صحبت بر سر اجماعی است که علاقه دارند علیه کشور ما در عرصه جهانی شکل بگیرد و گرنه مردم نه عاشق چشم و ابروی عربستان هستند نه عقد اخوتی با دولت انگلیس دارند.

منبع:آفتاب یزد